

ĀT. II, 62. MĀRK. P. 15, 74. VARĀH. BRH. S. 46, 10 (11), 21 (22), 97, 3. SŪR-
JAS. 7, 18, 8, 19. स्तयत्तारकाः BHĀG. P. 2, 5, 11. पतनं तारकादीनाम् SUÇR.
1, 110, 13. चन्द्रतारकम् ÇAT. BR. 14, 6, 3, 13. ÇVETĀÇV. UP. 6, 14. तारकैः
MBH. 5, 5390. तारकपटल GI. 7, 24. तारकाद्दशौ Verz. d. B. H. 135, a,
3 v. u. ein Mantra der देवपथीयानां तारकाणामन्वरोक्षाणाम् Ind. St.
3, 439. चर्मणी — तारकाशतचित्रे MBH. 6, 5394. अयुततारकश्च रथः HARIV.
13100. Am Ende eines adj. comp. f. स्त्री MBH. 12, 13498. HARIV. 6345.
RAGH. 3, 2. KUMĀRAS. 5, 44. Meteor, Sternschnuppe u. dgl. AV. 5, 17, 4.
Bei den Ġaina bilden die TĀrakā eine der 5 Abteilungen der Ġjo-
tishka H. 92. — 6) Augensterne, f. तारका P. 7, 3, 45, VĀrtt. 7, Sch.
AK. 2, 6, 3, 43. f. n. MED. n. H. an. f. SUÇR. 1, 126, 8. Im comp., wo das
Geschlecht nicht zu erkennen ist, MBH. 1, 2932. R. 3, 52, 34. MĀKĀH. 2,
12. BHARTṚ. 1, 10. VARĀH. BRH. S. 12, 12. 67, 66. AMAR. 10. ĀURAP. 5. am
Ende eines adj. comp. f. स्त्री RAGH. 11, 69. — 7) Auge, f. n. TRĪK. 3, 3, 27,
5, 21. n. H. an. MED. — 8) f. तारका Coloquinthen-Gurke (इन्द्रवारुणी)
RĀĠAN. im ÇKDR. — 9) f. तारका N. pr. einer Tochter Sunda's VP.
147, N. 1. — 10) f. तारका = लघुवृन्दावन (?) NIGH. PR. — 11) f. तारि-
का Palmensaft (तालरस, vulg. ताडी) KULĀRĀVĀTANTRA im ÇKDR.; vgl.
u. ताम्रकूट. — 12) n. (?) N. eines Metrums (4 Mal — — — — —
— — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (VIII, 12).

तारकवित् m. Bestieger (वित् des Tāraka, Bein. Skanda's AK.
1, 1, 3, 35.

तारकतीर्थ (तारक + तीर्थ) n. N. pr. eines Tirtha SKANDA-P. in Verz.
d. Oxf. H. 70, a, 5.

तारकान्त (तारका + अन्त) 1) adj. Sterne zu Augen habend MBH. 9,
2586. — 2) m. N. pr. eines Daitja, eines Sohnes des Tāraka, MBH.
7, 9556. MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 41, b, 3. 17; vgl. तारकाख्य und
तारकान्त.

तारकाख्य (तारका + आख्या) m. N. pr. = तारकान्त MBH. 8, 1441; vgl.
कमलाख्य = कमलान्त 1412.

तारकात्तक (तारक + अत्तक) adj. dem Tāraka den Tod bringend,
Bein. Skanda's H. 209, Sch. KATHĀS. 1, 41.

तारकामय (von तारका = तारा) adj. 1) in Verb. mit संग्राम, युद्ध, स-
मर (bisweilen auch subst. mit Ergänzung eines Wortes für Kampf) der
Kampf der Götter mit den Ungöttern um Tārā, die Gemahlin Brhas-
pati's, welche Soma geraubt hatte, MBH. 2, 939. 1034. 6, 3664. 7, 2994.
ABG. 6, 24. HARIV. 1345. 2182. 2388. 5872. R. 5, 73, 60. 6, 3, 13. BHĀG. P.
9, 14, 7. — 2) Bein. Çiva's als Theilnehmers an jenem Kampfe MBH.
12, 10424.

तारकामान (ता° + मान) n. Sternmaass, Sternzeit VARĀH. BRH. S. 97, 2.

तारकायण patron. von तारक HARIV. 1466 (तारकायन).

तारकारि m. der Feind (अरि) des Tāraka, Bein. Skanda's H. 209.

तारकित्तै (von तारका) adj. besternt P. 5, 2, 36. नभः Sch. NAISH. im
ÇKDR.

तारकिन् (wie eben) 1) adj. besternt. — 2) f. तारकिणी Nacht RĀĠAN.
im ÇKDR.

तारकोपनिषद् f. die rettende, erlösende (तारक) Upanishad, N. einer
Up. Ind. St. 1, 249. WEBER, Lit. 137.

तारकति, तारकिति und तिरकिति (die Handschr. schwanken) N. pr.
einer Gegend im Westen von Madhjadeca VARĀH. BRH. S. 14, 21.

तारज (तार Silber + ङ) eine best. mineralische Substanz (द्रव्यमानि-
क) NIGH. PR.

तारटी s. u. तारदी.

तारण (von 1. तार) 1) adj. f. ई glücklich hinüberbringend, errettend;
Beiw. Çiva's MBH. 13, 1232. Viṣṇu's 6986. (अदितिः) मकन्दसुरतारणी
HARIV. 7022. व्रत 7941 (lies: तारण). — 2) m. Floss, Boot ÇABDAR. im
ÇKDR. — 3) n. a) das Hinübersetzen über, Durchschiffen, das glück-
liche Hinübergelangen über, Ueberwinden: समुद्रस्य MĀKĀH. 146, 25. भ-
वसागर° PRAB. 102, 13. संसार° MBH. 14, 518. तारणायास्य डुःखस्य 4, 135.
— b) das glückliche Hinüberbringen, Erretten: भवतो तारणाय MBH. 1,
1050. 1855. 3, 13424. fg. 17033. 9, 2423. — c) viell. ein best. Opfergeräthe:
तारणानि च यूपाश्च घटावात्रीस्तथेष्टकाः — सर्वं तद्वभजन्दिजाः MBH. 14,
2668. — d) Bez. eines Sāman Ind. St. 3, 217. — e) Bez. des 5ten Jahrs
im 4ten Jupiter-Cyclus VARĀH. BRH. S. 8, 36. SŪRĀS.

तारणि f. = तरणि Boot, Schiff HĀR. 59.

तारण्य patron. des Jāḡa und Upajāḡa MBH. 1, 6363.

तारतण्डुल (तार Silber + तण्डु) m. eine Art Sorghum (धवलयावनाल)
RĀĠAN. im ÇKDR. NIGH. PR.

तारतम्य (nom. abstr. von तार, suff. des compar., + तम, suff. des superl.)
n. Gradation, ein Mehr oder Minder: अतो तारतम्यं नराणाम् MĀKĀH.
157, 20. तारतम्येन je in verschiedenem Grade BUĠG. P. 5, 26, 2. 7, 14, 38. SĀH.
D. 3, 20. निर्धनं निधनमेतयोर्द्वयोस्तारतम्यविधिमुद्यच्छेतसाम् । बोधनाय
विधिना विनिर्मिता रेफ एव जयवैजयन्तिका ॥ UDBHĀṬA im ÇKDR. — Vgl.
u. घटक 2, b.

तारतार (तार + तार) n. Bez. einer der 8 Siddhi im Sām̄khja GAU-
PAP. zu SĀM̄KHJAK. 51. — Vgl. तार, सुतार.

तारदी f. eine best. Pflanze, = तारदी RĀĠAN. im ÇKDR. तारटो (तारटी)
NIGH. PR.

तारनाय (wohl तारा [s. तार 17, c] + नाय; über die Kürzung des Aus-
lauts vgl. P. 6, 3, 63) m. N. pr. eines am Anfange des 17ten Jahrhunderts
n. Chr. lebenden berühmten Tibeters, Verfassers einer Geschichte des
Buddhismus, SCHIEFNER in Mēl. asiat. II, 360. fg. WASSILJEV 37.

तारपाल (तार + पाल) m. N. pr. eines Lexicographen MED. Anh. 4.
COLEBR. Misc. Ess. II, 59, N.

तारपुष्प (तार Silber + पुष्प) m. Jasmin RĀĠAN. im ÇKDR. NIGH. PR.

तारमानिक (तार + मा°) n. = तारज NIGH. PR.

तारमूल (तार + मू°) und °मूलक n. N. pr. einer Localität RĀĠA-TĀH.
7, 1352. 1372. 8, 3059. 3198. 3225. संतारमूलक 3039.

तारयितर (vom caus. von 1. तार) nom. ag. Beförderer, Beschleuni-
ger NIR. 10, 28.

तारल adj. = तरल liederlich, wollüstig BUḌAIRP. im ÇKDR.

तारल्य n. nom. abstr. von तरल HAUGHT.

तारविमला (तार Silber + वि°) f. ein best. Mineral ÇABDĀRTHAKAL-
PATĀRU im ÇKDR.

तारशुद्धिकर (तार [Silber] - शुद्धि + कर) n. Blei RĀĠAN. im ÇKDR.
NIGH. PR.